

Scenariusz zajęć nr 23

Temat: Jak ocalić wspomnienia? – piszemy kartkę z klasowego pamiętnika.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wyjaśnia, czym jest pamiętnik i co zawiera,
- podaje sposoby, dzięki którym można przechować wspomnienia: zdjęcia, nagrania, pamiętnik,
- opowiada treść utworu *Plastusiowy pamiętnik*,
- wspólnie z kolegami tworzy kilkudzaniowy opis dotyczący wydarzeń klasowych ostatnich dni i zapisuje je w klasowym pamiętniku,
- ilustruje dowolną techniką plastyczną wybrane wydarzenia klasowe z ostatnich dni,
- dodaje i odejmuje liczby w zakresie 100,
- stosuje zasadę przemienności i łączności dodawania w działaniach na dodawanie kilku liczb,
- czyta cicho bajkę matematyczną o przygodach Plastusia i rozwiązuje kolejne zadania przedstawione w bajce.

Środki dydaktyczne:

- skrzynia,
- kolorowe kartki,
- kartka z datą,
- grafika

Grafika przedstawia poźółkłą, starą kartkę papieru z zamazanymi, nieczytelnymi zapiskami i datą 17 III 1820.

- kartki z obrazkami symbolizującymi, co działo się w danym dniu tygodnia do pobrania z ogólnodostępnych źródeł,
- tablety/komputery,

- szary papier,
- kredki,
- flamastry,
- klej,
- kolorowy papier,
- farby,
- animacja,

Przedstawia Plastusia, który wyskakuje z piórnika. Na głowie ma napastrzek, w jednym ręku wykałaczkę, a w drugim kawałek tektury jako tarczę i biegnie przed siebie.

- kartki A4 „Lekcyjny pamiętnik”.

Kartka formatu A4 z następującymi treściami:

Dzisiaj podczas lekcji rozmawialiśmy o

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

Najtrudniej było zrozumieć...

- karta pracy nr 1.

Metody i techniki nauczania: burza mózgów, ćwiczenia praktyczne, zabawy inscenizacyjne, technika niedokończonych zdań,

Formy:

- indywidualna,
- grupowa,
- zbiorowa.

Przebieg zajęć:

Etap wstępny

Skrzynia wspomnień. Uczniowie siedzą w kręgu. Nauczyciel pokazuje dzieciom skrzynię i pyta: „Jak myślicie, co można przechowywać w takiej skrzyni”. Dzieci podają swoje pomysły. Nauczyciel: „To jest skrzynia do przechowywania wspomnień”. Napiszcie na kolorowych karteczkach, w jaki sposób wy przechowujecie swoje wspomnienia. Jedna kartka - jeden pomysł. Kto napisał, wrzuca kartkę skrzyni. Każde dziecko może otrzymać tyle kartek, ile potrzebuje.

Podsumowanie. Ranking popularności przechowywania wspomnień. Uczniowie porządkują kartki, układając takie same pomysły w słupkach. Liczą, który sposób ma największą liczbę zwolenników.

Etap realizacji

Zadanie 1

Nauczyciel pokazuje uczniom grafikę i zadaje pytania: „Jak myślicie, co to jest?”, „Dlaczego tak uważacie, uzasadnijcie swoją odpowiedź”, „Jak sądzicie, co powinien zawierać pamiętnik?”, „Czy znacie jakieś przykłady tekstów literackich, mających formę pamiętnika?”

Zadanie 2

Nauczyciel prosi dzieci o wymienienie najciekawszych według nich przygód Plastusia. Przygody te zapisywane są na tablicy. Nauczyciel dzieli klasę na 5 zespołów oraz przydziela każdemu z nich inną przygodę z „Plastusiewego pamiętnika”. Zadaniem uczniów jest przedstawienie scenki ilustrującej określone wydarzenie.

Zadanie 3

Na tablicy znajduje się wybrana przez nauczyciela data z przeszłości. Dobrze, jeśli data będzie związana z ciekawym wydarzeniem z życia klasy, np. wycieczką, przedstawieniem, szkolną olimpiadą itp. Pod datą widnieją symbole wydarzeń, które miały miejsce danego dnia, np. autokar, las, muzeum lub piłka nożna, meta, skakanka itp. Uczniowie na podstawie symboli

opowiadają, co działo się w szkole danego dnia. Obrazki mają za zadanie przypomnieć uczniom wydarzenie, nie muszą się ograniczać tylko do nich, jeśli samodzielnie pamiętają więcej szczegółów. Nauczyciel dzieli klasę na czteroosobowe zespoły i przydziela każdemu z nich inne wydarzenie z danego dnia. Zadaniem dzieci jest stworzenie wspólnego, krótkiego kilkudzaniowego opisu dotyczącego tego wydarzenia oraz zilustrowanie go dowolną techniką plastyczną. Zespoły tworzą swoje prace na dużych arkuszach szarego papieru. Nauczyciel pomaga uczniom zawiesić prace na ścianie, pod wcześniej przyklejonym napisem „Klasowy pamiętnik”. Uczniowie wybierają reprezentanta, który przedstawi opis i opracowanie plastyczne na forum klasy.

Zadanie 4

Karta pracy nr 1. Uczniowie rozwiązują zadania tekstowe znajdujące się w karcie pracy.

Zadanie 5

Uczniowie oglądają animację. Nauczyciel zadaje dzieciom pytania: „Jak myślicie, dokąd idzie Plastuś?”, „Dlaczego jest tak ubrany?”.

Nauczyciel rozdaje uczniom kartki z zagadką matematyczną „Podróże Plastusia”. Uczniowie samodzielnie rozwiązują zagadki, następnie wspólnie sprawdzają odpowiedzi.

Zagadka matematyczna „Podróże Plastusia”: „Plastuś znudził się już mieszkaniem w piórniku u Tosi, postanowił więc odwiedzić piórniki innych dzieci z klasy. Swoją podróż opisał w pamiętniku:

Poniedziałek: Pierwszego dnia odwiedziłem piórnik Zosi. Zosia w piórniku miała bardzo duży bałagan i trudno było cokolwiek odnaleźć. Mieszkańcy piórnika bardzo hałasowali i nikt nie znał swojego miejsca. Cały czas ktoś mnie potrącał lub podstawiał nogę. Nagle zobaczyłem coś, czego nigdy wcześniej nie widziałem w piórniku u Tosi...Okazało się, że te dziwne przedmioty to spinacze do papieru. Było ich bardzo dużo! Głowa piórnika, czyli ołówek z gumką miał za zadanie pilnować spinaczy i zawsze wiedzieć, ile ich zostało. Gdy spojrzałem na ołówek, miał bardzo smutną minę. Jak się okazało, nie wiedział, ile jest spinaczy, a co gorsza nie wiedział, jak je wszystkie policzyć. Postanowiłem mu pomóc. W jednej przegródce

naliczyłem 20 spinaczy, w kolejnej jeszcze 12, gdy odsunąłem mały notesik zauważyłem, że śpi tam jeszcze 7 poskręcanych spinaczy. Zadowolony ze swoich obliczeń poszedłem przedstawić ołówkowi wynik, po czym nagle zza kałamarza wyskoczyło 8 całkiem nowych spinaczy, ale 7 z nich zaraz skoczyło z piórnika do otwartego tornistra. Bardzo pokręcone te spinacze. Ale zaraz, ile ich właściwie było?”

Pomóż Plastusiowi obliczyć, ile było wszystkich spinaczy. Zapisz działanie.

„Wtorek: We wtorek postanowiłem odwiedzić piórnik Łodzi. Już z daleka wyglądał na piękny, zawsze chciałem zobaczyć, kto mieszka w środku. Gdy zajrzałem do środka, ujrzałem niesamowity porządek, dobrze zatemperowane kredki ułożone kolorami, ostre ołówki, gumkę. Wszyscy spali, tylko w jednym małym pudełeczku coś się ruszało. Postanowiłem zajrzeć do środka, gdy tylko je trochę uchyliłem, wyskoczyło chyba ze 100 różnokolorowych patyczków. Bardzo się denerwowały. Opowiedziały mi, że są patyczkami do liczenia, mieszkało ich razem sto i były bardzo szczęśliwe, ale pewnego dnia Łodzianka upuściła pudełeczko i wszystkie się wysypały. Od tej pory nie wiedzą, ile ich tak naprawdę jest i nie potrafią się policzyć mimo tego, że są patyczkami do liczenia. Dziwne, nie? Oczywiście obiecałem, że im pomogę. Jak prawdziwy detektyw przeprowadziłem wywiad. Okazało się, że na początku było 20 patyczków zielonych, 20 patyczków niebieskich, 20 patyczków czerwonych, 20 patyczków żółtych i 20 patyczków białych. A teraz okazało się, że brakuje 5 patyczków białych, 2 żółtych, 1 czerwonego, 3 niebieskich i 4 zielonych. Tak długo je liczyłem, aż wszystkie patyczki usnęły, podobnie inni mieszkańcy piórnika. Już chyba nigdy się nie dowiem, ile naprawdę patyczków zostało w pudełeczku.”

Pomóż Plastusiowi obliczyć, ile ostatecznie było patyczków. Zapisz działanie.

„Środa: Dzisiaj wybrałem się do piórnika Witka. Przygotowałem się na prawdziwą przygodę, naprawdę nie wiedziałem, co może mnie tam spotkać. Wziąłem ze sobą naporstek jako hełm, wykałaczkę jako szablę, kawałek małej tekturki jako tarczę i ruszyłem w nieznaną. Gdy wskoczyłem do piórnika, nie widziałem niczego niezwykłego oprócz dużej ilości wiórów po zatemperowanych ołówkach, aż tu nagle... Wkoło nogi zaplątał mi się jakiś dziwny wąż. Zacząłem krzyczeć i przebierać nogami, aż tu okazało się, że to tylko korale, które Witek zabrał siostrze i schował do swojego piórnika, żeby ich nie znalazła. Gdy spojrzałem na nie

okazało się, że są smutne, ponieważ Witek zgubił kilka paciorków i korale nie wiedziały, z ilu części się składały. Jak zawsze postanowiłem pomóc. Zacząłem liczyć. 5 żółtych, 7 czerwonych, 6 żółtych, 7 czerwonych, 12 fioletowych, 16 zielonych, 5 żółtych i 7 czerwonych. Oblicz, ile było paciorków. Zapisz działanie, podczas jego rozwiązywania użyj dodawania. Na ile różnych sposobów możesz zapisać rozwiązanie zadania?

Zadanie 6

„Niewidzialna plastelina”. Nauczyciel dzieli uczniów na cztery zespoły, dzieci wybierają spośród siebie liderów. Zespół numer 1 i 2 pracuje razem, podobnie jak zespół numer 3 i 4. Nauczyciel prosi grupy o numerach parzystych, aby zamknęły oczy i mówi: „Wyobraźcie sobie, że wasze ciała są plasteliną. Liderzy zespołów numer 1 oraz 3 muszą utworzyć ze swoich kolegów i ich ciał obraz. Uczniowie sami nie mogą się poruszać, jedynie liderzy mogą ich ustawiać, wyjątek stanowi zmiana miejsca ucznia. Zadaniem zespołu numer 3 i 4 jest po otwarciu oczu odtworzenie „żywego obrazu”. Tutaj również dziećmi mogą poruszać tylko liderzy grup.” Po wykonaniu zadania, następuje zamiana ról, teraz to zespoły o numerach nieparzystych zamykają oczy.

Etap końcowy

Uzupełnianie „Pamiętnika lekcyjnego”. Uczniowie samodzielnie w sposób pisemny kończą zdania zapisane na otrzymanych kartkach.

Kartka formatu A4 z następującymi treściami:

Dzisiaj podczas lekcji rozmawialiśmy o...

Najtrudniej było mi zrozumieć...

Dodatkowo

Uczeń zdolny: w zadaniu 4 wykonuje zadania w karcie pracy 1a.

Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: w zadaniu 4 wykonuje zadania w karcie pracy 1b.

